

И силний ти духъ ги прави
 На смрътъта да гледатъ съ смѣхъ.

Ахъ, за наш'то избавленіе
 Идхтъ съ пѣсни и съ гърмежъ.
 Майко! Падни на колене!
 Старче! Можешъ да умрешъ!

V.

България те посрѣща
 Отъ далеко съ цвѣтове,
 И подъ твойте крила праща
 Буйнитѣ си синове,
 Виждъ ги, тѣ сж пълни съ младость
 Както нашитѣ гори,
 На лица имъ грѣе радость,
 Но въ душа имъ ядъ гори;
 И въвъ битката опасна
 Ще се боратъ съ ясенъ лигъ,
 Че цѣлѣта имъ е прѣкрасна.
 Както Вожда ѳмъ е великъ.

VI.

Скоро въ ордитѣ погански
 Ти ще веѣшъ страхъ и смрътъ
 И орлитѣ росиянски
 Къмъ Балкана ще лѣтхтъ.
 Тамъ ще найдешъ хора прости
 И ужасенъ видъ такъвъ,
 По нивята гнили кости,
 Но хълмитѣ черна кръвъ.
 Тамъ ще видишъ мойтѣ братя
 Съсь изсххнали лица,
 Но съ разгърнати обятѣя,
 И съсь пламенни сърдця.